

Húsvétváró mesedélelőtti dal- és tánc tanulással

Mese, mese, mátká

Március 27-én délelőtti a Levendula Népi Kézműves Műhely és a Regionális Kreatív Műhely szervezésében került sor Magyarokanizsán a Mese, mese, mátká elnevezésű „aprók tánc házára”, a Regionális Kreatív Műhely próbatermében. A rendezvény az NKA Balassi Intézet és a Collegium Hungaricum Belgrád támogatásával jött létre, amely különböző műsorokkal, kiállításokkal, magyar klubbal, hangversenyekkel, koncertekkel képviseli az egyetemes magyar kultúrát országunkban nemcsak a többségben, hanem a kisebbségben élő nép, így az itt élő magyarság számára is. Az intézmény első ízben 2013-ban szervezett egy hangulatos mesedélelőtti dal- és tánc tanulással a kanizsai kisgyermek részére az Óbudai Népzenei Iskola két előadójával, Fábián Éva mesemondó és népdalénekesével, illetve Szabó Zoltán népzeneessel (dudás, furulyás).

Most három taggal bővült az együttes: Ők: Komáromi Márton – hegedű, Dövényi Gergely – brácsa, Juhász Katalin – bőgő, ének. Ily formában először léptek fel Temerinben, Kisoroszon és nálunk. A közönség a Gyöngyszemeink IEI iskola előkészítő három csoportjából állt, 80 gyermekkel, akiket Körmöczy Valéria, az intézmény igazgatóhelyettese és több óvónő is elkísért.

A Mese, mese, mátká műsorban, a zenés, énekes összeállításban dalba ágyazva elevenítette fel a vendég együttes a húsvéti szokásokat, nevezetesen Raduj János: A vízitündér lánya című mesében, amit az „aprók tánc háza” követett.

A kicsik a padlón, párnán ülve csillogó szemmel, látható nagy érdeklődéssel és élvezettel hallgatták a mesét, amely Erdély fenyveseibe és a Küküllő folyó partjára vezette őket. Fábián Éva a mesébe a márciusi forradalmat is beleszította a Jön, jön Kossuth jön című népdallal, illetve a húsvét előtti böjtöt, Jézus keresztre feszítését, majd a feltámadást, az örömmünnepet. Az előadó a mesélés közben több gyermekdal is énekelt, amelyeket gyorsan elsajátítottak az ovisok és együtt énekeltek vele. Ami különösen pozitívumnak könyvelhető el, hogy a húsvéthoz kapcsolódó néphagyományok felelevenítése mellett feledésbe merülő népnyelvi, ízes szavakat is hallhattak a kicsik, mint a rokolya, pendely, buba, okuláré, tilinkó, csizmadia, suszter legény. És a szavakat Éva, az egykori óvó néni meg is magyarázta, a gyerekeknek.

A mese egyes részleteit zenei betétekkel tette még hangulatosabbá az együttes, mert a hegedű mellett a különleges népi hangszerek is megszólaltak: a duda, furulya, brácsa, bőgő. A mese mozgalmas részeinél a kis hallgatókat az óvó nénikkel együtt megmozgatta az előadó illetve a zenekar. Felálltak, tapsoltak, körtáncot jártak, énekeltek. Egyszóval vidám tánc házzal fejeződött be a rendhagyó Mese, mese, mátká, amelyben még hangszerbemutató is volt, és dudafelfújás is az ovisok „közreműködésével”. Íme, az együttes záradéka:

– Örülünk, ha célunk, az NKA (Nemzeti Kulturális Alap) anyagi segítségével megvalósul, hogy a délvidéki magyar gyermekek és fiatalok megismerjék szellemi kincseinket, népi hagyományainkat, népdalainkat, népzeneinket, néptáncainkat. De őrizzék is, ajkukra vegyék a népi dallamokat, a zenét, a mesét, táncolják a táncot, és adják tovább e drága nemzeti örökséget.

Teleki M.